

[Heick.]

forstærkes selvfølgelig derved, at den minister, hvorunder statens husholdningsråd sorterer, har så liden forståelse for det arbejde, som udføres her, at han, inden han blev minister, sammen med sit parti for kort tid siden fremsatte lovforslag om intet mindre end at nedlægge husholdningsrådet.

Meget har imidlertid forandret sig siden da, og ingen mistænker i dag ministeren for, at han nu under ansvarets tyngde skal gå med tilsvarende tanker. Ængstelsen skyldes helt andre ting, nemlig at den minister, som kunne stille ovennævnte forslag, sikkert ikke indser værdien af den nære tilknytning mellem statens husholdningsråd og hjemmene, og denne ængstelse fik ny næring ved den mærkelige udtalelse til pressen, som den højtærede minister fremkom med; jeg tænker her på udtalelsen til dagbladet Politiken af 10. oktober d. å. Heri begrundede ministeren sit skridt med, at husholdningsrådet jo er statens og ikke foreningernes. I det hele taget lyste der ud af denne udtalelse i højere grad, end vi er vant til, en „vi alene vide“-mentalitet, og sammenholder man denne udtalelse med sammensætningen af dette 9 mands udvalg, får man den opfattelse, at ministeren — eller jeg skulle måske sige ministeriet — opfatter begrebet staten som en ret snæver kreds af tjenestemænd i centraladministrationen.

Vi har adskillige paralleller til statens husholdningsråd, bl. a. statens husdyrbrugsudvalg, statens planteavlsvudvalg og statens redskabsudvalg; jeg kunne nævne flere, men lad det være nok. For det arbejde, som foregår under disse udvalgs ansvar, betaler staten i almenhedens interesse, hvad det koster, men staten lader sig repræsentere af folk valgt af de organisationer, som de pågældende erhvervskredse har skabt. På lignende måde må det være rigtigt at stille sig over for statens husholdningsråd; det kan ikke være berettiget at påstå, at statens opgave er at betale, når det drejer sig om planteavlsforsøg og husdyrforsøg, men ikke når det drejer sig om forhold, der vedrører mennesket. Staten er jo i begge tilfælde os alle sammen.

Jeg tror, at det er meget vigtigt, at vi i vor tid af al magt støtter det begreb, der

hedder hjemmene, og midtpunktet i vore hjem er og må fremover blive husmødrene. Men det er mit indtryk, at disse husmødre føler, at udviklingen reducerer deres betydning, og ministerens fremgangsmåde ved det omtalte udvalgs nedsættelse tyder ikke på, at ministeren forstår husmødrenes problemer.

Jeg tror imidlertid ikke, at den højtærede minister har tilstræbt nogen tilsidesættelse ved nedsættelsen af udvalget, og jeg er derfor glad for, at vi nu kan give ministeren en lejlighed til at redegøre for sagen. Det er mit håb, at debatten i dag kan få klaret visse problemer og forhåbentlig vil få til resultat, at husmødrenes organisationer opnår en sådan stilling også i det udvalg, vi nu drøfter, at de vil føle, at de tages med på råd, når deres egne anliggender er til debat.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Jeg skal med glæde redegøre for, hvordan det forholder sig med det nedsatte udvalg, som der her er stillet forespørgsel om.

Baggrunden er den, at der for ca. et år siden blev søgt om et ekstra tilskud til husholdningsrådets arbejde. Det vil sikkert være det høje ting bekendt, at folketingets finansudvalg ved den lejlighed, da det blev anmodet om at forhøje tilskuddet med 138 000 kr. — det var dengang, den nye bygning var taget i brug — kunne gå med til en forhøjelse på 114 000 kr. Samtidig henstillede finansudvalget til den daværende indenrigsminister at lade forvaltningsnævnet foretage en gennemgang af rådets arbejdsområde i tiden indtil indeværende finansårs begyndelse med henblik på tilrettelæggelse af rådets fremtidige administration, og i henhold hertil har indenrigsministeriet i januar 1957 anmodet forvaltningsnævnets sekretariat om at foretage en sådan gennemgang af husholdningsrådets arbejdsområde. Rapporten fra forvaltningsnævnets sekretariat forelå i maj måned i år. I rapporten har forvaltningsnævnet dels søgt at trække nogle principielle hovedlinjer op for institutionens fremtidige virkefelt og arbejdsmetoder, dels stillet forskellige forslag til ændringer i den daglige virksomhed og endelig fremsat visse tanker til overvejelse vedrørende de organisatoriske spørgsmål.